

Sygn. akt II K 209/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Janusz Przepióra

Protokolant: st. sekr. sąd. Barbara Niewola

w obecności prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2017 r., 1 grudnia 2017 r., 12 października 2018 r., 8 lutego 2019 r., 1 marca 2019 r., 15 marca 2019 r., 29 kwietnia 2019 r. na rozprawie

sprawy karnej przeciwko:

1. **A. C.**, s. M. i T. z domu K., ur. (...)
w K., PESEL (...),

oskarżonemu o to, że:

I. w bliżej nieustalonym dniu w okresie od 24 czerwca 2014 r. do 10 lipca 2014 r.
w G. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z J. L. i P. B. w celu uzyskania informacji o osobie, do której nie był uprawniony tj. zapisu intymnej rozmowy pomiędzy dwoma osobami, po otwarciu pojazdu marki H. nr rej. (...) przez J. L. wspólnie
z P. B. umieścił w nim urządzenie techniczne w postaci dyktafonu, a pozyskane w ten sposób informacje przekazał zleceniodawcy, dla którego świadczył usługi detektywistyczne wykonując tym samym czynności operacyjno-rozpoznawcze zastrzeżone dla innych organów.

tj. o przestępstwo z art. 267 §3 kk w zw. z art. 267 §1 kk i art. 45 ustawy
z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych (Dz.U.2018.2163.j.t.) w zw.
z art. 11 §2 kk,

2. **J. L.**, c. S. i D. z domu Z., ur. (...)
w G., PESEL (...),

oskarżonej o to, że:

II. w bliżej nieustalonym dniu w okresie od 24 czerwca 2014 r. do 10 lipca 2014 r.
w G. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu
z detektywem (...) oraz P. B. w celu uzyskania informacji, do której nie była uprawniona tj. zapisu intymnej rozmowy pomiędzy dwoma osobami otworzyła zamknięty samochód marki H. nr rej. (...) użytkowany przez M. L., po czym A. C. i P. B. założyli w nim urządzenie techniczne w postaci dyktafonu, a pozyskane w ten sposób informacje ujawniła innym osobom tj. właścicielce biura (...) celem dokonania transkrypcji uzyskanych informacji oraz swojemu pełnomocnikowi procesowemu w sprawie o rozwód toczącej się przed Sądem Okręgowym w N. (...).

tj. o przestępstwo z art. 267 §3 i §4 kk w zw. z art. 267 §1 kk

3. **P. B.**, s. A. i T. z domu O., ur. (...) w G., PESEL (...),

oskarżonemu o to, że:

III. w bliżej nieustalonym dniu w okresie od 24 czerwca 2014 r. do 10 lipca 2014 r.

w G. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu

z detektywem (...) oraz J. L. w celu uzyskania informacji

o osobie, do której nie był uprawniony tj. zapisu intymnej rozmowy pomiędzy dwoma osobami, po otwarciu pojazdu marki H. nr rej. (...) przez J. L. wspólnie z detektywem (...) umieścił w nim urządzenie techniczne w postaci dyktafonu, a pozyskane w ten sposób informacje za pośrednictwem detektywa (...) przekazał zleceniodawcy.

tj. o przestępstwo z art. 267 §3 kk w zw. z art. 267 §1 kk

I. uznaje oskarżonego A. C. za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt I czynu stanowiącego przestępstwo z art. 267 §3 kk w zw. z art. 267 §1 kk i art. 45 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych (Dz.U.2018.2163.j.t.) w zw. z art. 11 §2 kk i za to na mocy art. 45 ustawy z dnia

6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych w zw. z art. 11 §3 kk skazuje go na karę grzywny w wysokości 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych, tj. grzywny w kwocie 1200 (jeden tysiąc dwieście) złotych;

II. uznaje oskarżonego P. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt III czynu stanowiącego przestępstwo z art. 267 §3 kk w zw. z art. 267 §1 kk w zw. z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych (Dz.U.2018.2163.j.t.) w zw. z art. 11 §2 kk i za to na mocy powołanych przepisów ustawy skazuje go na karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych, tj. grzywny w kwocie 1000 (jeden tysiąc) złotych;

III. na mocy art. 66 §1 kk i art. 67 §1 kk postępowanie karne w stosunku do J. L. o czyn z pkt II stanowiący przestępstwo z art. 267 §3 i §4 kk w zw. z art. 267 §1 kk warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku;

IV. na mocy art. 46 §1 kk orzeka wobec oskarżonych A. C., P. B. i J. L. obowiązek zadośćuczynienia poprzez zapłatę solidarnie na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. L. kwoty 3000 (trzy tysiące) złotych;

V. na zasadzie art. 627 kpk i art. 629 kpk zasądza od oskarżonych A. C., P. B. i J. L. solidarnie na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. L. kwotę (...) (jeden tysiąc osiemset siedemdziesiąt dwa) złote tytułem udziału w sprawie pełnomocnika;

VI. na zasadzie art. 627 kpk zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego A. C. kwotę 213 (dwieście trzynaście) złotych oraz od oskarżonego P. B. kwotę 193 (sto dziewięćdziesiąt trzy) złote tytułem kosztów sądowych;

VII. na zasadzie art. 629 kpk w zw. z art. 627 kpk zasądza od oskarżonej J. L. kwotę 193 (sto dziewięćdziesiąt trzy) złote tytułem kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 209/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 29 kwietnia 2019 r.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego sąd ustalił i uznał za udowodniony następujący stan faktyczny:

Oskarżona J. L. i M. L. zawarli małżeństwo w 2001 r.

Z małżeństwa tego posiadają dwoje dzieci. Od 2012 r. stosunki pomiędzy małżonkami uległy pogorszeniu, natomiast do oskarżonej docierały informacje, że M. L. jest często widywany w towarzystwie (...). Oskarżona zaczęła podejrzewać, że jej męża i R. K. łączą bliskie relacje, czemu M. L. zaprzeczał.

W lutym 2014 r. J. L. i M. L. znieśli wspólność majątkową małżeńską, wtedy M. L. zakupił na wyłączną własność dom w G., po czym w kwietniu 2019 r. wyprowadził się z dotychczasowego miejsca zamieszkania do nowo zakupionej nieruchomości.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonej J. L. k. 91, 122, 183, 198, 350,
- częściowo zeznania świadka M. L. k. 1-2, 445-450,
- odpowiedź na pozew o rozwód k. 28-34 akt (...)
- wyrok SO w Nowym Sączu z dnia 29 sierpnia 2016 r. (...)
- uzasadnienie wyroku SO w Nowym Sączu z dnia 29 sierpnia 2016 r. (...)
- apelacja od wyroku SO w Nowym Sączu z dnia 29 sierpnia 2016 r. (...)
- zeznania J. L. k. 228-229 akt (...)
- wniosek oraz odpowiedź na wniosek z akt sprawy sygn. (...)

W dniu 3 czerwca 2014 r. oskarżona J. L. jako zleceniodawca zawarła z oskarżonym A. C., prowadzącym Biuro Detektywistyczne w N., umowę nr (...) o świadczenie usług detektywistycznych, której przedmiotem była usługa detektywistyczna polegająca na „obserwacji męża M. L. celem ustalenia kobiety, z którą się spotyka, sporządzenie dokumentacji foto i video

z kontaktów z tą kobietą oraz ustalenie jej danych personalnych”. Oskarżona podejrzewała męża o zdradę i zamierzała złożyć pozew o rozwód, natomiast oskarżony A. C. miał zgromadzić na potrzeby tego postępowania dowody, że M. L. pozostaje w związku pozamałżeńskim. Oskarżona ustaliła z detektywem zakres zleconych czynności. Tego samego dnia oskarżony A. C. zawarł z oskarżonym P. B., umowę o dzieło, na podstawie której P. B. zobowiązał się wykonać dzieło polegające na pomocy w realizacji zadania do sprawy nr 92/2014.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonej J. L. k. 91, 122, 183, 198, 350,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. C. k. 76, 113, 181, 209, 349-350,
- częściowo zeznania świadka M. L. k. 1-2, 445-450,
- kserokopia umowy nr (...) k. 35-37,
- licencja detektywa k. 48,
- kserokopia umowy o dzieło k. 359-360,

Oskarżony A. C. wraz z oskarżonym P. B. przystąpili do wykonywania usługi polegającej na obserwowaniu M. L.. W tym celu prowadzili obserwację oraz nagrali przebieg spotkania M. L. z R. K. w dniu 24 czerwca oraz 27 czerwca 2014 r.

W trakcie realizacji zlecenia oskarżona J. L. zdecydowała, żeby dalsza obserwacja M. L. objęła także użytkowany przez niego samochód marki H. o nr rejestracyjnym (...), zapewniając, że jest właścicielką pojazdu

i dysponuje kluczykami. W nieustalonym dniu w okresie od 24 czerwca 2014 r. do 10 lipca 2014 r. kiedy M. L. przyjechał do miejsca zamieszkania oskarżonej J. L. na spotkanie z dziećmi, oskarżona wykorzystując dostęp do kluczyków otworzyła zamknięty samochód marki H. o nr rej. (...) natomiast oskarżeni A. C. i P. B. umieścili wewnątrz urządzenie techniczne w postaci dyktafonu. Za pomocą tego urządzenia oskarżeni uzyskali informację, do której nie byli uprawnieni tj. zapis intymnej rozmowy M. L. z R. K..

W dniu 8 września 2014 r. oskarżony A. C. przekazał oskarżonej J. L. całość materiałów do umowy nr (...) zebranych w toku obserwacji M. L. w okresie od 3 czerwca 2014 r. do 5 września 2014 r.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. C. k. 76, 113, 181, 209, 349-350,
- wyjaśnienia oskarżonej J. L. k. 91, 122, 183, 198, 350,
- częściowo zeznania świadka M. L. k. 1-2, 445-450,
- sprawozdania z wykonanych czynności k. 31-32,
- notatka służbowa z przekazania materiałów zleceniodawcy do umowy nr (...) k. 358,
- kserokopia księgi realizacji umowy k. 361-366,

W dniu 23 października 2014 r. oskarżona J. L. złożyła w Sądzie Okręgowym w Nowym Sączu pozew o rozwód z M. L., w którym domagała się ustalenia winy męża z powodu pozostawania w związku pozamałżeńskim z R. K.. Do pozwu oskarżona załączyła sprawozdania z wykonanych czynności, które dotyczyły obserwacji M. L. przeprowadzonej w dniach 24 i 27 czerwca 2014 r. W dacie sporządzania pozwu oskarżona nie dysponowała jeszcze transkrypcją z nagrania zarejestrowanego przez dyktafon umieszczony w samochodzie. Uzyskane informacje oskarżona ujawniła również swojemu pełnomocnikowi procesowemu w postępowaniu rozwodowym.

W dniu 13 stycznia 2015 r. oskarżona skontaktowała się mailowo z J. Ś. właścicielką biura (...) w celu wykonania zlecenia polegającego na transkrypcji nagrań uzyskanych za pomocą dyktafonu umieszczonego w samochodzie. Materiał do wykonania zlecenia w postaci nagrań oskarżona przesłała w kolejnym mailu, w ten sam sposób wykonane transkrypcje zostały przesłane do oskarżonej po wykonaniu zlecenia.

W dniu 11 lutego 2015 r. oskarżona złożyła w Sądzie Okręgowym w N. (...) pismo datowane na dzień 9 lutego 2015 r. zawierające wniosek dowodowy, do którego załączyła nagranie wraz ze stenogramem rozmowy M. L. z R. K., z którego nagrania wynikało, że ww. pozostają w relacjach pozamałżeńskich.

Wyrokiem z dnia 29 sierpnia 2016 r. sygn. (...) orzekł rozwód pomiędzy J. L. a M. L..

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. C. k. 76, 113, 181, 209, 349-350,
- wyjaśnienia oskarżonej J. L. k. 91, 122, 183, 198, 350,
- częściowo zeznania świadka M. L. k. 1-2, 445-450,
- zeznania świadka J. Ś. k. 186, 431,
- transkrypcje k. 5-30,
- pozew o rozwód k. 38-46,

- kserokopia akt sygn. (...)k. 136-173,
- faktura za wykonanie transkrypcji nagrań k. 188,
- odpowiedź na pozew o rozwód k. 28-34 akt (...)
- wyrok SO w Nowym Sączu z dnia 29 sierpnia 2016 r. (...),
- uzasadnienie wyroku SO w Nowym Sączu z dnia 29 sierpnia 2016 r. (...)
- apelacja od wyroku SO w Nowym Sączu z dnia 29 sierpnia 2016 r. (...)
- zeznania J. L. k. 228-229 akt (...)

Do czasu ujawnienia nagrań w toku postępowania rozwodowego M. L. nie wiedział, że jest obserwowany i nagrywany, ze względu na doznany stres był konsultowany neurologicznie a także korzystał z porady psychologa.

W dniu 10 kwietnia 2015 r. M. L. złożył na Komendzie Powiatowej Policji w G. zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przez J. L. przestępstwa polegającego na wejściu w posiadanie informacji, do których nie była uprawniona poprzez założenie urządzenie podsłuchowego oraz wizualnego naruszając w ten sposób jego prywatność, tajemnice korespondencji oraz wizerunek.

Dowód:

- częściowo zeznania świadka M. L. k. 1-2, 445-450,
- dokumentacja medyczna M. L. k. 199-202 akt (...)

Oskarżony A. C. był wpisany do Centralnej Ewidencji i (...) o Działalności Gospodarczej jako: B. DETEKTYWISTYCZNE A. C..

W okresie od dnia 1 czerwca 2014 r. do dnia 31 lipca 2014 r. ww. figurował w prowadzonym przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji rejestrze działalności regulowanej w zakresie usług detektywistycznych jako przedsiębiorca uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych. Do przedmiotowego rejestru A. C. został wpisany w dniu 12 grudnia 2008 r. pod numerem RD- (...) jako: A. B. Detektywistyczne i nadal figuruje w przedmiotowym rejestrze. W okresie od dnia 1 czerwca 2014 r. do dnia 31 lipca 2014 r. figurował w prowadzonym przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji rejestrze detektywów, czyli posiadał uprawnienia do wykonywania czynności detektywa. A. C. nadal posiada licencję detektywa o numerze (...), wydaną przez Komendanta Wojewódzkiego Policji w K. w dniu 30 października 2008 r. natomiast decyzją z dnia 15 października 2015 r. Komendant Wojewódzki Policji V K. zawiesił ww. uprawnienia wynikające z licencji detektywa.

Dowód:

- informacja MSWiA departament zezwoleń i koncesji k. 374-377,

Oskarżony P. B. nie posiada licencji detektywa i nigdy nie ubiegał się o wydanie takiego dokumentu. W dniu 18 lutego 2014 r. ukończył szkolenie dla osób ubiegających się o wydanie licencji detektywa prowadzone przez Centrum (...) w K.. Ww. nie figuruje i nigdy nie figurował w prowadzonym przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji rejestrze działalności regulowanej w zakresie usług detektywistycznych oraz rejestrze detektywów.

Dowód:

- informacja KWP w K. Wydział Postępowania Administracyjnych k. 189,

- zaświadczenie o ukończeniu szkolenia nr 24/2014 r. k. 348,
- informacja MSWiA Departament Zezwoleń i Koncesji k. 374-377,

Oskarżony A. C. ma 46 lat, o wykształceniu średnim, rozwiedziony, posiada dwoje dzieci na utrzymaniu, utrzymuje się z prac dorywczych, z których osiąga dochód w kwocie około 2500-300 zł, miesięcznie, bez majątku, karany.

Dowód:

- dane o karalności k. 225-226, 254-255, 459-460,
- informacja Starosty (...) o stanie majątkowym k. 84,

Oskarżona J. L. ma 42 lata, o wykształceniu średnim, rozwiedziona, posiada dwoje dzieci na utrzymaniu, utrzymuje się z dochodów z prowadzonej działalności gosp. w kwocie około 6000 zł miesięcznie, majątek nieruchomy, nie karana.

Dowód:

- dane o karalności k. 224, 253, 458,
- informacja Starosty (...) o stanie majątkowym k. 105,

Oskarżony P. B. ma 51 lat, o wykształceniu wyższym, żonaty, posiada dwoje dzieci na utrzymaniu, utrzymuje się z emerytury oraz dochodów z umowy zlecenia w łącznej kwocie około 4200 zł miesięcznie, majątek ruchomy samochód, karany.

Dowód:

- dane o karalności k. 227-228, 256-257, 461-462,
- informacja Starosty (...) o stanie majątkowym k. 252

Oskarżony **A. C.** przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że prowadzi biuro detektywistyczne i posiada licencję nr (...), że przyjął zlecenie od oskarżonej J. L., które obejmowało obserwację jej męża M. L., którego podejrzewała o zdradę i zamierzała złożyć pozew o rozwód, że jego zadaniem było zgromadzić dowody na zdradę M. L., że w toku realizacji zlecenia oskarżona J. L. zaczęła nalegać żeby obserwacja objęła także samochód, że dysponowała kluczami do pojazdu oraz zapewniała, że jest jego właścicielką a mąż tylko używa samochodu, że najpierw powiedział oskarżonej, że może sama podłożyć dyktafon do samochodu, jednak J. L. stwierdziła, że nie jest w stanie tego zrobić, bo może coś włączyć lub nie, dlatego ostatecznie zgodził się na założenie dyktafonu w samochodzie, że w tym celu podjechał na posesję oskarżonej, gdzie zgodnie z ustaleniami, oskarżona otworzyła samochód pilotem, po czym umieścił dyktafon

w samochodzie. Dalej wyjaśnił, że zgodnie z ustawą usługach detektywistycznych realizując zlecenia jako detektyw jest uprawniony do zbierania danych osobowych bez zgody osób, których one dotyczą, ale tylko w zakresie prowadzonej sprawy, że ustawa

w żaden sposób nie precyzuje jakimi metodami technicznymi może się posługiwać, że urządzenia podsłuchowe rejestrujące obraz i dźwięk są powszechnie dostępne, że

z wyjątkiem podsłuchów na telefonach, o których mówi rozdział 26 kpk czynności takie nie są zastrzeżone dla służb takich jak policja, (...), Straż Graniczna i wobec urządzenia, którymi się posługuje w żaden sposób nie służą do podsłuchiwania rozmów telefonicznych w sensie ingerencji w sieć telefoniczną, że w związku z prowadzeniem działalności detektywa analizuje aktualne przepisy i w miarę możliwości orzecznictwo sądów i w żadnym z orzeczeń ani przepisów nie spotkał się z zakazem stosowania podsłuchu w postaci mikrofonów czy dyktafonów, że zgodnie z jednym z orzeczeń sądu najwyższego jako detektywowi wolno stosować wszelkie środki, które nie są wyraźnie przez konkretny przepis prawa zastrzeżone dla służb, że żaden przepis ustawy o Policji, Straży Granicznej, CBA, ABW

nie zawiera katalogu urządzeń ani nawet zakresu czynności operacyjno-rozpoznawczych, że ustawy te posługują się ogólnym pojęciem, bez sprecyzowania co należy pod tym pojęciem rozumieć, że analizował ten problem w sensie zakresu środków technicznych, którymi może się posługiwać w swojej pracy, jednak nie spotkał się z zakazem stosowania dyktafonu, że przy tak skonstruowanych przepisach każde działanie detektywa może być traktowane jako operacyjno-rozpoznawcze, że jest rzeczą oczywistą, że urządzeniami technicznymi posługują się powołane do tego służby, jednak nie może to automatycznie powodować sytuacji, której jego działanie polegające na nagrywaniu, będzie traktowane jako prowadzone niezgodnie z ustawą, że na podobnej zasadzie działają monitoringi montowane nagminnie na posesjach oraz w lokalach użyteczności publicznej itp. Wyjaśnił również, że w toku swojej 8-letniej działalności wielokrotnie występował w sądach w charakterze świadka, nadto były wnioskowane dowody z nagrań, które wykonał i jeszcze nie zdarzyło się, aby sąd zakwestionował legalność tego dowodu i nie dopuścił dowodu z nagrania, że choćby z tego względu nie miał żadnych podstaw przypuszczać, że akurat w tej sprawie umieszczenie dyktafonu będzie traktowane jako przestępstwo. żaden przepis nie zakazuje nagrywania rozmów. Dodał, że umieszczenie dyktafonu w samochodzie mieściło się w zakresie zlecenia oskarżonej J. L., dlatego jego działanie było jak najbardziej legalne, że nie może ponosić konsekwencji braku precyzji ustawodawcy w tym zakresie.

Przesłuchiwany po raz kolejny w postępowaniu przygotowawczym oskarżony A. C. podtrzymał w całości dotychczas złożone wyjaśnienia i odmówił składania wyjaśnień. Oświadczył natomiast, że materiał dowodowy zgromadzony w toku wykonywanych czynności został dopuszczony jako dowód w Sądzie Okręgowym w N. (...)w sprawie rozwodowej J. L. sygn. (...).

Przesłuchiwany po raz kolejny w postępowaniu przygotowawczym oskarżony podtrzymał w całości poprzednio złożone wyjaśnienia, nadto wyjaśnił, że po zebraniu materiału dowodowego w postaci nagrań po zakończeniu swojego śledztwa przekazał zebrane materiały oskarżonej J. L., że zgodnie z ustawą nie wykonuje więcej żadnych czynności a zebrany materiał zostaje zniszczony. Poza tym oskarżony odmówił składania wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania odnośnie kwestii udziału oskarżonego P. B. w działaniach detektywistycznych w czasie zbierania materiału w sprawie J. L..

Przesłuchiwany po raz kolejny w związku ze zmianą postanowienia o przedstawieniu zarzutów oskarżony A. C. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Na rozprawie oskarżony A. C. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Po odczytaniu na zasadzie art. 389 kpk wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym oskarżony podtrzymał dotychczas złożone wyjaśnienia.

Wyjaśnienia oskarżonego zasługują na wiarę częściowo, jako szczerze, przekonujące i zgodne z ustalonym stanem faktycznym, w szczególności w tej części, gdzie wyjaśnił, że ma licencję z zakresu usług detektywistycznych, że przyjął zlecenie od oskarżonej J. L., które obejmowało obserwację jej męża M. L., którego podejrzewała o zdradę i zamierzała złożyć pozew o rozwód, że jego zadaniem było zgromadzić dowody na zdradę M. L.. Na wiarę zasługują wyjaśnienia oskarżonego, że w toku realizacji zlecenia oskarżona J. L. zaczęła nalegać żeby obserwacja objęła także samochód, że dysponowała kluczykami do pojazdu oraz zapewniała, że jest jego właścicielką, że zgodził się na założenie dyktafonu w samochodzie, że w tym celu podjechał na posesję oskarżonej, gdzie zgodnie z ustaleniami, oskarżona otworzyła samochód pilotem, po czym umieścił dyktafon w samochodzie. Oskarżony wiarygodnie zeznał również, że materiał dowodowy zgromadzony w toku wykonywanych czynności został stanowiąc dowód w postępowaniu rozwodowym w Sądzie Okręgowym w Nowym Sączu, że po zakończeniu sprawy przekazał zebrane materiały oskarżonej J. L.. Powyższe wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonej J. L. a także zgromadzonej w sprawie dokumentacji.

Nie zasługują natomiast na wiarę wyjaśnienia oskarżonego w tej części, gdzie nie przyznał się do winy, twierdząc, że jego działanie było legalne, gdyż wyjaśnienia te

w ocenie sądu i zmierzają do uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Oskarżona **J. L.** przesłuchiwana w postępowaniu przygotowawczym nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że w dniu 3 czerwca 2014 r. zawarła umowę zlecenia z biurem detektywistycznym A. C. w N., której przedmiotem było ustalenie osoby, z którą spotyka się jej mąż M. L. oraz łączących ich relacji, że od 2012 r. jej relacje z mężem M. L. uległy pogorszeniu, że zmieniło się zachowanie męża w stosunku do niej, że uznała, że mąż spotyka się z inną kobietą, nadto zaczęły do niej docierać informacje, że jej mąż jest często widywany w towarzystwie (...). Dalej wyjaśniła, że relacje między nią a mężem stawały się coraz gorsze i w lutym 2014 r. znieśli wspólność majątkową małżeńską, gdyż wspólne prowadzenie interesów i podejmowanie jakichkolwiek decyzji było niemożliwe, że natychmiast po zniesieniu wspólności majątkowej mąż kupił sobie drugi dom i po dwóch miesiącach wyprowadził się, że zaprzeczał, aby był z kimś związany, że końcem maja 2014 r. udała się na pierwszą konsultację adwokacką i uzyskała informację od adwokata, że aby uzyskać rozwód z orzeczeniem winy musi zdobyć dowody na potwierdzenie jego niewierności męża, gdyż jej odczucia oraz spostrzeżenia nie wystarczą do przypisania mu winy. Dalej wyjaśniła, że w internecie znalazła informację o agencji (...), z którym spotkała się w dniu 3 czerwca 2014 r., podała mu nazwisko kobiety, z którą się najprawdopodobniej spotykał się jej mąż M. L., że chodziło o zdobycie materiałów do sprawy rozwodowej potwierdzających bądź wykluczających jej podejrzenia, że dokładnie ustaliła z detektywami zakres zleconych czynności, że decydowała o poszerzeniu zlecenia dalszej obserwacji męża i od detektywa dowiedziała się, że jest to możliwe przy użyciu urządzenia nagrywającego i tylko w obiektach będących jej własnością lub własnością wspólną z mężem, że poinformowała detektywa, że jedynym obiektem, do którego ma dostęp i które pozwoli na uzyskanie materiałów jest samochód marki H. o nr rej. (...), z którego korzysta jej mąż, że ma kluczyki do pojazdu i stanowi on ich wspólną własność. Dalej wyjaśniła, że detektyw wprost powiedział mi, że najlepszym sposobem na ustalenie relacji łączących M. L. z R. K. będzie zarejestrowanie zapisu ich rozmowy, że końcem czerwca ustaliła z detektywem, że kiedy M. L. przyjedzie na kontakt do dzieci, to go powiadomi, że taka sytuacja miała miejsce i kiedy mąż oskarżonej przyjechał na kontakt, to wzięła kluczyki do H., otworzyła samochód, a detektyw, który był w pobliżu, wszedł do samochodu i zrobił, to co do niego należało a ona zamknęła samochód. Dalej wyjaśniła, że otwierając i zamykając samochód, który stanowił jej współwłasność nie popełniła żadnego czynu zabronionego a miała jednoznacznie informację od detektywa, że rejestrowanie dźwięku i pozyskanie rozmów męża z kochanką jest całkowicie legalne. Dodała, że w dniu 23 października 2014 r. złożyła pozew rozwodowy do Sądu Okręgowego i w pozwie domagała się ustalenia winy męża z powodu pozostawania w związku pozamałżeńskim z R. K., przedstawiła także raport detektywistyczny, natomiast w dacie sporządzania pozwu nie dysponowała jeszcze transkrypcją z nagrania.

Przesłuchiwana po raz kolejny w postępowaniu przygotowawczym oskarżona podtrzymała w całości złożone dotychczas wyjaśnienia i odmówiła składania wyjaśnień.

Przesłuchiwana po raz kolejny w postępowaniu przygotowawczym oskarżona podtrzymała dotychczas złożone wyjaśnienia i odmówiła składania wyjaśnień, odmówiła również odpowiedzi na pytania dotyczące przekazania uzyskanych transkrypcji, jak też udziału P. B. w zbieraniu materiału dowodowego w postaci nagrań.

Przesłuchiwana po raz kolejny w związku ze zmianą postanowienia o przedstawieniu zarzutów oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i odmówiła składania wyjaśnień.

Na rozprawie oskarżona J. L. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówiła składania wyjaśnień. Po odczytaniu na zasadzie art. 389 kpk podtrzymała dotychczas złożone wyjaśnienia. Na pytanie obrońcy wyjaśniła tylko, że zleciła wykonanie transkrypcji nagrania, że ustaliła biuro, które wykonywało transkrypcje przez internet, że osobie wykonującej transkrypcje nie przekazywała danych osób, których głosy zostały nagrane, że kontaktowała się mailowo.

Sąd w zasadzie dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej, jako szczerym

i przekonującym. oskarżona wiarygodnie przedstawiła sytuację rodzinną, okoliczności rozwodu z M. L., okoliczności współpracy w oskarżonym A. C., a także okoliczności sporządzenia transkrypcji nagrań, a wyjaśnienia te są zbieżne z wyjaśnieniami oskarżonego A. C. i zeznaniami J. Ś.. Wyjaśnienia oskarżonej nie zasługują na wiarę jedynie w tej części, gdzie nie przyznała się do winy, gdzie wyjaśniła, że była przekonana o legalności swojego działania, jako stanowiące linię obrony mającą na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej.

Oskarżony **P. B.** przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Na rozprawie oskarżony P. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Zeznania świadka **M. L.** zasługują na wiarę częściowo, w szczególności w tej części, gdzie zeznał, że J. L. wraz z pozwem dołączyła sprawozdania ze zleconych przez nią czynności wykonanych przez biuro detektywistyczne A. C. z N. wraz z płytą CD zawierającą nagranie z obserwacji jego osoby w dniu 24 czerwca 2014 r. oraz 27 czerwca 2014 r., że J. L. zleciła obserwację i pozyskała nielegalnie materiał audio za pośrednictwem urzędnika podsłuchowego umieszczonego w jego samochodzie H. o nr rejestracyjnym (...), które również zostało przekazane jako dowód w sprawie, do czasu otrzymania nagrań nie zdawał sobie sprawy, że jest obserwowany czy też nagrywany w samochodzie, że w wyniku tego zdarzenia zaczął mieć problemy neurologiczne a także korzystał z porady psychologa.

Nie zasługują na wiarę zeznania tego świadka w tej części, gdzie zeznał, że to oskarżony P. B. sporządził transkrypcję nagrania zarejestrowanego w samochodzie, a także że w dacie objętej zarzutem J. L. nie miała dostępu do samochodu oraz do kluczyków, jako sprzeczne z ustalonym stanem faktycznym.

Świadek **J. Ś.** wiarygodnie i przekonująco przedstawiła okoliczności przyjęcia zlecenia transkrypcja nagrań od oskarżonej J. L., realizacji zlecenia a także przekazania wykonanych transkrypcji oskarżonej. Zeznania tego świadka są zbieżne z wyjaśnieniami oskarżonej J. L., nadto brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności świadka.

W ocenie sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawę do przyjęcia, że oskarżony A. C. dopuścił się zarzucanego mu czynu z art. 267 §3 kk w zw. z art. 267 §1 kk i art. 45 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych w zw. z art. 11 §2 kk, gdyż w bliżej nieustalonym dniu w okresie od 24 czerwca 2014 r. do 10 lipca 2014 r. w G. działając wspólnie i w porozumieniu z J. L. i P. B. w celu uzyskania informacji o osobie, do której nie był uprawniony tj. zapisu intymnej rozmowy pomiędzy dwoma osobami, po otwarciu pojazdu marki H. nr rej. (...) przez J. L. wspólnie z P. B. umieścił w nim urządzenie techniczne w postaci dyktafonu, a pozyskane w ten sposób informacje przekazał zleceniodawcy, dla którego świadczył usługi detektywistyczne wykonując tym samym czynności operacyjno-rozpoznawcze zastrzeżone dla innych organów.

Artykuł 45 ustawy o usługach detektywistycznych penalizuje zachowania polegające na wykonywaniu podczas świadczenia usług detektywistycznych czynności ustawowo zastrzeżonych dla organów i instytucji państwowych. Przy wykonywaniu zleconych czynności detektyw ma obowiązek kierować się zasadami etyki oraz lojalnością wobec zlecającego usługę, poza tym powinien działać ze szczególną starannością, aby nie naruszyć wolności i praw człowieka i obywatela (art. 6 ustawy o usługach detektywistycznych). Natomiast zgodnie z art. 7 ww. ustawy, wykonując swoje czynności detektyw nie może stosować środków technicznych oraz metod i czynności operacyjno-rozpoznawczych, zastrzeżonych dla upoważnionych organów na mocy odrębnych przepisów.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego ani sama ustawa o usługach detektywistycznych, ani jakikolwiek inny akt prawny takiej rangi, nie definiuje pojęcia czynności operacyjno-rozpoznawczych, choć polski ustawodawca wyłącznie upoważnia niektóre służby do podejmowania się takich czynności (m.in. Policja). Dlatego też przy rozstrzygnięciu, czy czynność posłużenia się dyktafonem, której w ramach wykonywania usług detektywistycznych podjął się oskarżony, należy do jednej z zastrzeżonych dla organów państwa czynności operacyjno-rozpoznawczych, a w szczególności, czy

stanowi kontrolę operacyjną, należy brać pod uwagę treść przepisów ustawy o Policji, które dają funkcjonariuszom Policji upoważnienie do prowadzenia niejawnie kontroli operacyjnej, polegającej m.in. na stosowaniu środków technicznych umożliwiających uzyskiwanie w sposób niejawnie informacji i dowodów, a w szczególności treści rozmów telefonicznych i innych informacji przekazywanych za pomocą sieci telekomunikacyjnych (por. postanowienie SN z dnia 28 listopada 2013 r., I KZP 17/13, LEX).

Tym samym detektyw nie może m.in. dokonywać takich czynności jak przeszukiwanie, nie jest uprawniony do uzyskiwania dostępu i kontroli przesyłek, nie ma możliwości do pozyskania i utrwalenia treści cudzej korespondencji (również elektronicznej). Detektyw nie może także stosować podsłuchów. W tym przypadku mamy bowiem do czynienia z gromadzeniem, przetwarzaniem a także przekazywaniem precyzyjnych danych (G., G.: Przestępstwa z ustawy o usługach detektywistycznych, LEX).

W ocenie sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawę do przyjęcia, że oskarżony P. B. dopuścił się czynu z art. 267 §3 kk w zw. z art. 267 §1 kk w zw. z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych w zw. z art. 11 §2 kk, gdyż w bliżej nieustalonym dniu w okresie od 24 czerwca 2014 r. do 10 lipca 2014 r. w G. działając wspólnie i w porozumieniu

z detektywem (...) oraz J. L. w celu uzyskania informacji

o osobie, do której nie był uprawniony tj. zapisu intymnej rozmowy pomiędzy dwoma osobami, po otwarciu pojazdu marki H. nr rej. (...) przez J. L. wspólnie z detektywem (...) umieścił w nim urządzenie techniczne w postaci dyktafonu, a pozyskane w ten sposób informacje za pośrednictwem detektywa (...) przekazał zleceniodawcy.

W toku postępowania ustalono, że oskarżony P. B. nie figurował

w rejestrze detektywów jak również w rejestrze działalności detektywistycznej prowadzonym przez MSWiA, przy czym prowadził działalność w zakresie usług detektywistycznych na podstawie umowy zlecenia zawartej z A. C., prowadzącym Biuro Detektywistyczne w N., który był przedsiębiorcą uprawnionym do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych i figurował w prowadzonym przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji rejestrze działalności regulowanej w zakresie usług detektywistycznych.

Uznając oskarżonego A. C. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 267 §3 kk w zw. z art. 267 §1 kk i art. 45 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych w zw. z art. 11 §2 kk sąd na mocy art. 45 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych w zw. z art. 11 §3 kk skazał go na karę grzywny w wysokości 120 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 złotych, tj. grzywny w kwocie 1200 złotych.

Uznając oskarżonego P. B. za winnego popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 267 §3 kk w zw. z art. 267 §1 kk w zw. z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych w zw. z art. 11 §2 kk sąd na mocy powołanych przepisów ustawy skazał go na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 złotych, tj. grzywny w kwocie 1000 złotych.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny na kwotę 10 zł, a więc najniższej wysokości, miał sąd na uwadze stosownie do treści art. 33 §3 kk sytuację materialną oskarżonych.

Wymierzone przez sąd kary grzywny są adekwatne do wagi i okoliczności występku, których oskarżeni się dopuścili, nadto spełnią oczekiwane cele w zakresie społecznego oddziaływania kary oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonych.

Wymierzając te kary sąd przyjął jako okoliczność obciążającą przyjął sąd dotychczasową karalność oskarżonych.

Uznając oskarżoną J. L. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu

z art. 267 §3 i §4 kk w zw. z art. 267 §1 kk sąd uznał, że wymierzenie kary oskarżonej byłoby niecelowe oraz że w stosunku do oskarżonej zachodzą podstawy do warunkowego umorzenia postępowania karnego z art. 66 kk, albowiem

czyn zarzucany oskarżonej zagrożony jest karą, która nie przekracza 5 lat pozbawienia wolności, oskarżona nie była dotychczas karana, wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, właściwości i warunki osobiste oskarżonej i dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania oskarżona będzie przestrzegała porządku prawnego.

Uznając, że zachodzą przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania sąd na mocy art. 66 §1 i art. 67 §1 kk postępowanie karne w stosunku do oskarżonej J. L. o czyn z art. 267 §3 i §4 kk w zw. z art. 267 §1 kk warunkowo umorzył na okres próby jednego roku.

Na mocy art. 46 §1 kk sąd orzekł wobec oskarżonych obowiązek zadośćuczynienia poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. L. solidarnie kwoty 3000 złotych uznając, że taka kwota jest adekwatna dla pokrzywdzonego za popełnione na jego szkodę przestępstwa.

Na podstawie przepisów powołanych w wyroku sąd zasądził od oskarżonych na rzecz pokrzywdzonego M. L. solidarnie kwotę 1872 zł tytułem udziału w sprawie pełnomocnika, nadto zasądził oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania.

SSR Janusz Przepióra

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- obrońca: adw. S. L., adw. J. L.-M.,

- pełn. adw. E. K.,

- Prokuratura Rejonowa w G. (...)

2. kal. 14 dni.

G., dnia 14 maja 2019 r.

SSR Janusz Przepióra